

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 96.026 van 31 mei 2001
in de zaak A. 96.152/XII-2932.**

In zake : 1. de VZW LANDELIJK SPORTSCHUTTERS VERBOND
FROS,
2. Kris GULDIX,
die woonplaats kiezen bij
advocaat J. MERTENS,
kantoor houdende te GENT,
Bagattenstraat 124

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de minister van Justitie,
2. de minister van Binnenlandse Zaken,
die woonplaats kiezen bij
advocaten P. HOFSTRÖSSLER en O. VANHULST,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Goedheidsstraat 5-7.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
VZW LANDELIJK SPORTSCHUTTERSVERBOND FROS en Kris GULDIX
op 2 oktober 2000 hebben ingediend om de schorsing van
de tenuitvoerlegging te vorderen van het koninklijk
besluit van 13 juli 2000 tot bepaling van de erkennings-
voorwaarden van schietstanden, bekendgemaakt in het
Belgisch Staatsblad van 1 augustus 2000;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door eerste
auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 20 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 maart 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. LAUWERS, die loco advocaat J. MERTENS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat O. VANHULST, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat naar luid van artikel 14ter van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in, en het dragen van wapens en op de handel in munitie alleen de personen die overeenkomstig artikel 1 van de wet erkend zijn een schietinstallatie voor vuurwapens mogen uitbaten of oefeningen voor sport-schieten mogen organiseren en de Koning de erkenningsvoorwaarden bepaalt; dat het bestreden koninklijk besluit van 13 juli 2000 de erkenningsvoorwaarden van schietstanden vaststelt; dat het de erkenning van een schietstand onderwerpt aan de voorwaarde onder meer dat het gebruik van automatische wapens verboden is, evenals het gebruik van halfautomatische lange wapens behalve als dit noodzakelijk is in een door de gemeenschapsoverheden bevoegd voor sport erkende discipline;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State

slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat in het verzoekschrift wordt uiteengezet dat tweede verzoekende partij eigenaar en gebruiker is van behoorlijk vergunde oorlogswapens, dat het bestreden besluit de sportschutters elk gebruik en genot ontzegt van de goederen die zij hebben gekocht en waarvoor zij een geldige vergunning hebben ontvangen, dat het besluit hun "een belangrijk deel" van de zakelijke en verworven rechten ontnemt die ze uit de vergunning putten, dat zij hun geliefkoosde sportdiscipline niet meer kunnen beoefenen, dat zij persoonlijke ongevallen riskeren doordat zij bij gebrek aan oefening onhandig zullen worden bij het manipuleren van de verboden wapens en het onderhoud ervan zullen verwaarlozen, dat eerste verzoekende partij de democratisering van de amateurschietsport onder al haar vormen beoogt, dat zij leden en clubs zal verliezen en het nastreven van haar doelstelling "voor een belangrijk deel" onmogelijk wordt;

Overwegende dat de aangevoerde vergunningen alleen machtigen tot het bezit of tot het voorhanden hebben van een wapen; dat het bestreden koninklijk besluit op dat bezit of voorhanden hebben niet ingrijpt; dat voor amateurschutters de beoefening van de schietsport een vrijetijdsbesteding of hobby is; dat behoudens tegenindicatie, die hier niet voorhanden is, de beperking van een dergelijke activiteit niet geacht wordt een nadeel op te leveren dat ernstig is in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de

Raad van State; dat het gevaar voor persoonlijke ongevallen door het gebrek aan oefening overtrokken voorkomt;

Overwegende, voorts, dat eerste verzoekende partij "de democratisering van de amateurschietsport onder al zijn vormen" tot doel heeft; dat het ook nog na de inwerkingtreding van het bestreden koninklijk besluit mogelijk blijft dat doel na te streven, althans wat de andere wapens dan automatische en halfautomatische lange wapens betreft; dat de loutere bewering, zonder meer, dat eerste verzoekende partij "leden en clubs (zal) verliezen" niet voldoende is om aannemelijk te maken dat de tijdelijke onmogelijkheid -tot aan de eventuele vernietiging van het bestreden besluit- dit doel tevens met betrekking tot de automatische en de half-automatische lange wapens te benaarstigen, haar een nadeel kan toebrengen dat zowel ernstig als moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat niet aan de tweede schorsingsvoorwaarde is voldaan; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op eenendertig mei 2001, door :

de HH. J. LUST,

F. BONTINCK,

De griffier,

F. BONTINCK.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De voorzitter,

J. LUST.